

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, op 11 april 1991 door de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting verzocht hem van advies te dienen over :

1Een voorontwerp van decreet "tot wijziging van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten" (L. 20.739/8),

2Een voorontwerp van decreet "tot opheffing van het decreet van 17 november 1982 houdende bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Executieve van 1 juli 1982 tot bepaling voor het Nederlandse taalgebied van de verdeling der kosten voor werken aan beschermde monumenten, andere dan gebouwen bestemd voor een erkende eredienst, seminaries en pastorieën en het decreet van 30 oktober 1984 houdende de bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Executieve van 4 juli 1984 tot bepaling voor het Nederlandse taalgebied van de verdeling der kosten voor werken aan beschermde monumenten bestemd voor een erkende eredienst, seminaries en pastorieën" (L. 20.740/8),

heeft op 14 mei 1991 het volgend advies gegeven :

1. De wijziging welke het ontwerp L. 20.739/8 beoogt aan te brengen in het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten heeft uitsluitend betrekking op artikel 11, § 8, van dat decreet, welke bepaling luidt als volgt :

"Voor de toepassing van de subsidieregeling van het Rijk, zoals bepaald in artikel 2, eerste lid, van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, legt de Minister binnen zes maanden na de inwerkingtreding van onderhavig decreet, een koninklijk besluit ter bekrachtiging aan de Cultuurraad voor".

De nieuwe regeling draagt het vaststellen van de voorwaarden, de verhoudingen en de procedure voor de toepassing van de subsidieregeling bedoeld in artikel 2, eerste lid, van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen op aan de Vlaamse Executieve en schaft de verplichting af om die besluiten door de Cultuurraad (thans : de Vlaamse Raad) te laten bekrachtigen.

Met toepassing van het voornoemde artikel 11, § 8, werden op 1 juli 1982 en 4 juli 1984 door de Vlaamse Executieve besluiten genomen inzake de verdeling der kosten voor werken aan beschermde monumenten, welke besluiten respectievelijk bij decreten van 17 november 1982 en 30 oktober 1984 werden bekrachtigd.

Het ontwerp L. 20.740/8 beoogt deze bekrachtigingsdecreten op te heffen.

.../...

2. De twee ontwerpen vertonen een dergelijke samenhang dat ze beter tot één enkel ontwerp worden versmolten.

De bij de ontwerpen gevoegde memories van toelichting zijn overigens in vrijwel identieke bewoordingen gesteld.

Eenvoudigheidshalve kan aan dat ontwerp het opschrift van het ontwerp L. 20.739/8 worden gegeven.

3. De ontworpen wijziging van artikel 11, § 8, van het decreet van 3 maart 1976 werd blijkbaar ingegeven door het feit dat de wet van 8 augustus 1988 "de monumenten en landschappen" heeft onttrokken aan de lijst van de culturele aangelegenheden opgenomen in artikel 4 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen om ze onder te brengen in de lijst van de gewestelijke aangelegenheden opgenomen in artikel 6, § 1, van dezelfde wet. Een gevolg van die wijziging van kwalificatie is immers dat de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt niet meer van toepassing zal zijn op regelingen inzake "monumenten en landschappen" en derhalve de bij artikel 11, § 8, van het decreet van 3 maart 1976 voorgeschreven bekrachtiging door de Cultuurraad (thans : de Vlaamse Raad) niet meer vereist is.

4. Het is evenwel een vergissing te denken dat door de opheffing van de decreten waarbij de krachtens artikel 11, § 8,

.../...

van het decreet van 3 maart 1976 getroffen besluiten werden bekrachtigd die besluiten opnieuw gewone besluiten zouden worden en derhalve voortaan zonder meer bij besluit van de Vlaamse Executieve zouden kunnen worden gewijzigd.

Besluiten waaraan het wetgevend orgaan kracht van wet heeft verleend blijven de waarde van wetskrachtige bepalingen behouden en kunnen derhalve enkel nog door het wetgevend orgaan worden gewijzigd.

Het doel dat met het ontwerp L. 20.740/8 wordt beoogd moet dus worden nagestreefd niet door de opheffing van de bekrachtigingsdecreten van 17 november 1982 en 30 oktober 1984, maar door de opheffing - bij decreet - van de door die decreten bekrachtigde besluiten van 1 juli 1982 en 4 juli 1984, waarbij aan de Vlaamse Executieve de zorg moet worden overgelaten om de datum van inwerkingtreding van die opheffingen te bepalen teneinde een juridisch vacuum te voorkomen dat anders in afwachting van het vaststellen van de nieuwe regelingen zou kunnen ontstaan.

5. Aangezien zowel het Arbitragehof als de Raad van State, op grond van artikel 46 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, aannemen dat de Gemeenschappen en de Gewesten in de aangelegenheden waarvoor zij bevoegd zijn aan de provincies en de gemeenten verplichtingen kunnen opleggen (1), staat er bovendien de

(1) Arbitragehof, arrest nr. 45 van 20 januari 1988, punt 3.B.5., en arrest nr. 50 van 17 maart 1988, punt B.4.; Raad van State, advies L. 14.193/VR van 7 november 1984.

decreetgever niets meer in de weg om in het decreet van 3 maart 1976 een eigen subsidieregeling op te nemen en is de verwijzing naar de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen derhalve niet meer nodig.

6. In het indieningsbesluit van een ontwerp van decreet kan uiteraard geen melding worden gemaakt noch van de aanneming ervan door de Vlaamse Raad, noch van de bekrachtiging ervan door de Vlaamse Executieve.

Het besluit dient bovendien enkel te worden ondertekend door de Voorzitter van de Executieve en door de Gemeenschapsminister op wiens voordracht het besluit wordt aangenomen.

7. Het bepalend gedeelte van het ontwerp redigere men als volgt :

"Artikel 1. Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet.

Art. 2. Artikel 11, § 8, van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten wordt vervangen door de volgende bepaling :

"§ 8. (Hier bepaling opnemen in de zin van artikel 2 van de wet van 7 augustus 1931, met dien verstande dat de

.../...

regelingen vast te stellen zijn bij besluit van de Vlaamse Executieve, en niet meer bij koninklijk besluit)".

Art. 3. Opgeheven worden :

1Ehet besluit van de Vlaamse Executieve van 1 juli 1982 tot ...,
bekrachtigd bij decreet van 17 november 1982;

2Ehet besluit van de Vlaamse Executieve van 4 juli 1984 tot ...,
bekrachtigd bij decreet van 30 oktober 1984.

Art. 4. De Vlaamse Executieve bepaalt de datum van inwerkingtreding van de bepalingen van artikel 3".

AP.

- 7 -

L. 20.739/8.

L. 20.740/8.

De kamer was samengesteld uit

de Heren :	J. NIMMEGEERS,	kamervoorzitter,
	J. DE BRABANDERE,	staatsraden,
	D. VERBIEST,	
	J. GIJSSELS,	assessoren van de
	E. WYMEERSCH,	afdeling wetgeving,
Mevrouw :	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. SEUTIN, adjunct-auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. W. VAN VAERENBERGH, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS.

J. NIMMEGEERS.